

Pogovor poruci

Putovanje nakon stapanja

Kada voda zaboravi da je bila vodik

Pogovor poruci za 70. rodendan

Pujye Daajija

28/09/2025. Kanha Shanti Vanam

Pogovor poruci

Putovanje nakon stapanja

Kada voda zaboravi da je bila vodik

ragi prijatelji,

Duhovni put stavlja pred nas jedan temeljni paradoks: ono što vidimo kao krajnji cilj, u stvari je tek početak istinskog rasta. Taj nas uvid, koji je bio srž poruke koju smo podijelili za vrijeme Bandhare u rujnu 2025., potiče da ponovo razmotrimo najosnovnije predodžbe o napretku, uspjehu i prirodi duhovnog ostvarenja.

U našem svijetu ljudi su opsjednuti završetcima. Ponašamo se kao da su diploma, odlazak u mirovinu ili prosvjetljenje krajne točke. Priroda nam međutim pokazuje nešto drugo. Je li sjeme završilo svoje putovanje kada se napokon probije kroz tlo nakon borbe u tami? Ne, to je tek početak. Probijanje nije cilj sjemena već samo prvi korak prema svemu onome što je važno – fotosinteza, rast, davanje ploda, pružanje hlada i konačno postajanje tlom za novo sjeme.

Je li sjeme završilo svoje putovanje kada se napokon probije kroz tlo nakon borbe u tami? Ne, to je tek početak. Probijanje nije cilj sjemena već samo prvi korak prema svemu onome što je važno – fotosinteza, rast, davanje ploda, pružanje hlada i konačno postajanje tlom za novo sjeme.

Babuji je na to mislio kada je rekao da stapanje čini od nas početnika. Kap koja slavi što se stopila s oceanom, a i dalje ostaje kap, zapravo se nije stopila. U pravom stapanju više nema nikog tko bi slavio istinsko stapanje. To je najveći paradoks.

Znanost i filozofija promjene

Razmotrimo duboku pouku koju nam prenose osnovi kemije. Vodik je hlapljiv, opasan i neuhvatljiv; kisik potiče svaki plamen i uzrokuje izgaranje svega. No, kada se spoje, simboliziraju

li uništenje? Ne: stapaju se u vodu koja je temelj života. Ali evo i dublje istine: voda se više ne sjeća da je bila vodik. Njena eksplozivna priroda se gubi, čak i u obliku potisnute sklonosti, a preobrazba je tako potpuna da izvorna priroda više ne postoji ni kao mogućnost.

To se odnosi i na naš duhovni rast. Naime, često mislimo da se duhovno razvijamo tako da nešto nadodajemo onome što već jesmo - učimo nove stvari, usavršavamo se. Međutim prava je promjena poput alkemije. Ne uzdižemo ego već postajemo nešto sasvim drugačije, s posve novom svrhom.

Bhagavad Gita govori o *svadharmi* - osobnoj dužnosti ili svrsi. No, što se događa kada je promjena tako duboka da se promijeni *svabhava*, vaša temeljna priroda? *Dharma* vode nije ista kao *dharma* vodika i kisika. Njena je nova *dharma*:

Naime, često mislimo da se duhovno razvijamo tako da nešto nadodajemo onome što već jesmo - učimo nove stvari, usavršavamo se. Međutim prava je promjena poput alkemije. Ne uzdižemo ego već postajemo nešto sasvim drugačije, s posve novom svrhom.

teći, hraniti, pročišćavati i podržavati život.

Poruka: mi ne postajemo bolje kapi već naučimo da naša istinska priroda nikada nije bila 'kap-nost'. A čak ni ovo vrlo

važno otkriće nije kraj – ono nas samo priprema za početak pravog novog rada.

Kako to mijenja svakodnevnicu? U prvom redu mijenja način na koji doživljavamo probleme i izazove. Svjesno biće ne vidi prometnu gužvu kao pitanje dana. Sebe vidi kao dio toka, što djeluje na njegove reakcije. Možda odabere drugi put - ne zato što želi stići brže, već zato što to koristi sveukupnom toku.

To sve mijenja u odnosima s ljudima. Većina svađa nastaje kada dvije kapi pokušavaju ostati odvojene, mada tvrde da žele biti zajedno. Kada obje osobe shvate da nisu nikada bile odvojene kapi, već uvijek izrazi iste vode, tada više nema odvojenosti.

Vedska tradicija govori o *prayatni* (trudu) i *prasadi* (milosti). Prije stapanja, mi se trudimo postati ocean. Nakon stapanja shvaćamo da smo oduvijek bili ocean koji se pretvarao da je kap. A sada dolazi izazovniji dio: odabrati biti kap mada znamo da smo ocean, a to je paradoks pun zagonetki.

Babuji to zove početkom upravo zbog toga. Glumac se može izgubiti u ulozi, no možete li savršeno odglumiti ulogu ako znate da glumite? Možete li biti potpuno čovjek, mada znate da imate božansku prirodu. Možete li osjećati ograničenost tijela, dok ste bezgranični?

Mudrost u ograničenju

Ovdje filozofija postaje praktična. Voda poprima oblik posude u kojoj se nalazi - ne zato što ne može biti bezoblična, već zato što joj bezobličnost ne pomaže. Vodu možemo piti u šalici. Ona se u oblacima vraća u kišu. Postaje sami život u krvnim sudovima. Slično tome, sposobnost mijenjanja je to što nas čini snažnima.

Nakon stapanja, putovanje je u tome da naučimo gledati ograničenja kao kreativne izbore, a ne kao pravila kojih se treba pridržavati. Oblik svog života niste odabrali zato što ste morali, već zato što se savršeno uklapa u širu sliku.

Slično tome, sposobnost mijenjanja je to što nas čini snažnima.

Nakon stapanja, putovanje je u tome da naučimo gledati ograničenja kao kreativne izbore, a ne kao pravila kojih se treba pridržavati. Oblik svog života niste odabrali zato što ste morali, već zato što se savršeno uklapa u širu sliku.

Duhovni ego, koji kaže da se stopio, najopasnija je zamka. To je vodik koji se pretvara da je voda, ali ostaje vodik. Prava voda ne mora govoriti što jest. Ona jednostavno teče, hrani i čisti. Njeno postojanje je njezina poruka

Ovo razumijevanje oslobađa nas iscrpljujuće potrebe da budemo pretjerano duhovni. Ne morate izgledati sveznajuće. Ne morate govoriti neuobičajeno. Samo budite poput vode - uvijek prisutni, korisni i prilagodljivi potrebama trenutka.

Beskrajno služenje

Matematičari su dotakli duhovnu istinu kada su otkrili više beskonačnosti, od kojih svaka sadrži sve druge, ali je ipak različita. Nakon stapanja, put nije u tome da postanemo veći već da pronađemo beskrajne načine služenja unutar ograničenja.

To savršeno pokazuje primjer majke koja hrani dijete. Ne mora biti svjesna svemira da bi se brinula za život. Njezina preobrazba iz osobe u majku potpuna je i savršena za ono što treba biti. Ali čak i s tim „ograničenjem“, ona dotiče beskonačnost same ljubavi.

Ovo učenje mijenja naš pristup duhovnoj praksi. Učimo prepoznavati duboko u svakodnevnom, umjesto da tražimo izvanredna iskustva. Pranje posuđa postaje lekcija o razvoju. Disanje nam pokazuje kako razmjenjivati ono što je važno.

Svaki razgovor s nekim postaje prilika za svjesno ograničenje u ime ljubavi.

Nakon stapanja, put nije u tome da stečemo više. Riječ je o tome da otkrijemo kako možemo služiti ako odaberemo ograničiti sebe.

Biti bezgraničan ne znači imati najviše slobode. Kao što voda bira postati led da bi ostala čvrsta, paru da bi se uzdigla ili tekućinu da bi tekla. Svako stanje savršeno djeluje, a prijelazi između njih događaju se prirodno kada su potrebni, - ne zato što su ljudi nezadovoljni trenutnim stanjem. Možda je to istinska sloboda.

Živa poruka: Dok prolazite kroz svoj dan, sjetite se da ne pokušavate postati ocean. Učite biti voda na svaki način na koji voda djeluje u tom trenutku. Kada pijete vodu, pomislite na vodik i kisik koji su se odrekli svog identiteta da bi omogućili život. Kada imate problema, budite poput vode i pronađite put koji zadovoljava ne samo vaše potrebe već i potrebe cjeline.

Nakon stapanja, put nije u tome da stečemo više. Riječ je o otkrivanju što možete postati ako svojevoljno otpustite, kako možete služiti ako odaberete ograničiti sebe i kako možete voljeti prihvaćajući svoj ograničeni oblik, mada znate da ste bezoblični.

To je put bez puta koji nadilazi sve puteve. Stvaranje puta znači samo - nametnuti slobodu samome sebi. Kada ljudi pitaju Učitelje „Što dolazi nakon prosvjetljenja?“, oni se samo

Biti bezgraničan ne znači imati najviše slobode. Kao što voda bira postati led da bi ostala čvrsta, paru da bi se uzdigla ili tekućinu da bi tekla. Svako stanje savršeno djeluje, a prijelazi između njih događaju se prirodno kada su potrebni, - ne zato što su ljudi nezadovoljni trenutnim stanjem. Možda je to istinska sloboda.

smiješe. Daju vam čašu vode i čekaju da u običnome pronađete beskonačno, u jednostavnome duboko i u dostatnom - sve, bit pronalaženja cjelovitosti unutar dostatnosti.

I u tom trenutku, događa se najčudesnija promjena: nije da obično postaje sveto, već konačno vidite da je to uvijek i bilo. Voda je oduvijek bila sveta. Samo smo morali naučiti kako to vidjeti.

S molitvama Velikom Učitelju,

Kamlesh

2